

Ο Δημήτρης Κοσπέτας
επί τω έργω...

ακόμη ολοκληρώθει, οι πόρτες του κτιρίου παραμένουν κλειστές στο κοινό, πέτρες, σκόνη, λάσπες παντού, μάστορες και μαθητάδες ακόμη εργάζονται πυρετωδώς προκειμένου να μετατρέψουν τα σχέδια σε πραγματικότητα, και για τους περισσότερους οι εξαγγελίες Κοσπέτα ίσως να μην ήταν τίποτα περισσότερο από όνειρα θερινής νυκτός. Εν μέρει, ευλόγως το ελληνικό κοινό νιώθει «στο ίδιο έργο θεατές», αφού το συγκεκριμένο κτίριο έχει συνδεθεί με συνέργεια «ανακοινώσεις» για προσεχή αξιοποίηση του, χωρίς όμως τα λόγια να έχουν μετατραπεί σε έργα. Πάντα όμως εν μέρει, γιατί η αλήθεια απέχει χιλιόμετρα από την πραγματικότητα, ειδικά όπως την ζουν καθημερινά ο Κοσπέτας και ο ομάδα του. Και για να συνεχίσουμε στο μουσικό μοτίβο, ας δανειστούμε τα λόγια του Νίκου Πορτοκάλογλου προκειμένου να δώσουμε την πραγματική διάσταση της κατάστασης: «υπάρχει λόγος σοβαρός».

Σε ποιο ακριβώς σημείο βρίσκονται οι προετοιμασίες;
Δημήτρης Κοσπέτας: Υπολογίζουμε να ανοίξουμε το ζαχαροπλαστείο γύρω στα τέλη Ιανουαρίου, αρχές Φεβρουαρίου, το δε εστιατόριο κάπου στις αρχές Μαρτίου. Ο πρώτος δρόφος πέραν του ζαχαροπλαστείου και του εστιατορίου, θα φύλαξει και μπορεί να αποτελέσει και μπανάνες πόκερ. Αμέσως μετά την αποπεράτωση αυτών των εργασιών, περνάμε στο Β' μέρος του σχεδίου μας, το οποίο αφορά την ένωση αυτού του κτιρίου με εκείνου που βρίσκεται επί της Elizabeth Street, και το οποίο αυτή την στιγμή ενοικιάζουμε σε κατάστημα φωτογραφικών μπορανών. Μόλις φύγει ο ενοικιαστής και τελειώσει η ένωση με το κτίριο της Castlereagh St, το συγκεκριμένο κομμάτι θα λειτουργήσει ως μπαρ με μπορανές πόκερ. Υπολογίζουμε πως το μπαρ θα είναι έτοιμο γύρω στον Ιούνιο.

Είσαστε ευχαριστημένοι με την πορεία των εργασιών;

Δ.Κ.: Θα είμαστε χαρούμενοι όταν τελειώσουμε!!! Προς το παρόν είμαστε πολύ αγχωμένοι, αφού οι εργασίες πάραν περισσότερο χρόνο από όσο είχαμε αρχικά υπολογίσει. Άλλωστε έχουν περάσει σχεδόν τρία χρόνια από την μέρα που

ξεκινήσαμε το συγκεκριμένο πρότζεκτ. Ξεκινήσαμε με ένα πιο απλό σχέδιο, στην συνέχεια όμως, και επειδή υπάρχουν ακόμη δύο δρόφοι στο κτίριο, υπόριξε μια σημαντική αλλαγή. Ενώ στην αρχή ο σκέψη μας ήταν να τελειώσουμε τις εργασίες στο ισόγειο και μετά να συνεχίσουμε την ανακαίνιση των πάνω ορόφων, συνειδητοποιήσαμε πως δεν θα ήταν εφικτό να δουλεύουμε στο πάνω μέρος όταν το ισόγειο ήταν ανοικτό για τον κόσμο.

Στην πορεία πρόεκυψαν και άλλα προβλήματα: το κτίριο είναι παλιό και ήταν κλειστό για χρόνια με αποτέλεσμα να υπάρχει πολύ υγρασία και να έχουν σαπίσει πολλά από τα μέρη του. Για να καταλάβεις, μας πήρε ένας ολόκληρος χρόνος για να διορθώσουμε τα προβλήματα για τους πάνω ορόφους. Τελικά όμως μας βγήκε σε καλό.

Εν ολίγοις, κάθε εμπόδιο για καλό...

Δ.Κ.: Ακριβώς. Είναι όμως αναγγείλει στον κόσμο πως θα ανοίγαμε πέρσι. Επομένως...

Αθανάσιος Μπαλαγιάννης: Δεν έχουμε πίεση από τον κόσμο. Η πίεση έρχεται από εμάς τους ίδιους.

Δ.Κ.: Περισσότερο από όλους, θέλουμε εμείς οι ίδιοι να τελειώσουμε αυτό το έργο, όσο το πόσο καλό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα.

Α.Θ.: Εκείνο που μας απασχολεί δεν είναι τόσο να τελειώσουμε αυτό το έργο, όσο το πόσο καλό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα. Και δεν είναι μόνο το πόση εντύπωση θα κάνει στους Έλληνες, όσο το πως θα το αντιμετωπίσουν οι ξένοι.

Τελικά είστε τελειομανείς ή απλά... τρελοί;

(Γελούν και οι δύο)

Α.Μ.: Μάλλον και τα δύο...

Δ.Κ.: Δεν έχουμε βέβαια και πιστοποιητικό γιατρού, αλλά μια δόση τρέλας την έχουμε.

Α.Μ.: Πέραν της τρέλας, πρέπει να έχεις και πίστη σε αυτό που κάνεις.

Δ.Κ.: Και εμείς πιστεύουμε πολύ σε αυτή την προσπάθεια. Είναι κάτι που λείπει από την ελληνική παροικία.

Α.Μ.: Αν είναι να κάνεις κάτι, καλύτερα να το κάνεις σωστά.

Δ.Κ.: Εκείνο που μας ενδιαφέρει περισσότερο...

Α.Μ.: είναι να πείσουμε τους ξένους.

Δ.Κ.: Αν λάβουμε υπόψη την τοποθεσία, πιστεύουμε πως 70% των θαμώνων μας θα είναι μη Έλληνες. Αν τα καταφέρουμε και περάσουμε το μάνυμα στους ξένους, τότε θεωρώ πως μπορούμε να δείξουμε στους Αυστραλούς τον ελληνικό τρόπο ζωής.

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ 2012

Βαδίζουμε αισιώς στο τέλος του 2012. Το 2013 έχει ίδιο αρχίσει να φαίνεται στον ορίζοντα, υποσχόμενο να φέρει πολλά και καλά δώρα για όσους δουλεύουν σκληρά και υπομονετικά προκειμένου να μετατρέψουν τα αρχικά πλάνα σε χειροπατές αποδείξεις. Πλέον δεν είναι θέμα φαντασίας, αλλά λίγης ακόμη υπομονής. Σύντομα ο κάθε άπιστος Θωμάς θα (εξ)αναγκαστεί να καταφύγει σε... πισωγυρίσματα. Για τους ανθρώπους της Ελληνικής Λέσχης όμως, τα δύσκολα τώρα αρχίζουν...

Τι έφερε το 2012;

Δ.Κ.: Πίεση (περισσότερα γελια). Πολύ πίεση. Το 2012 ήταν μια δύσκολη χρονιά για πολλούς λόγους: για τα έξοδα που κάναμε, για τις αλλαγές στις οποίες προχωρήσαμε...

Α.Μ.: Ήταν αλλαγές που έπρεπε να γίνουν. Λόγου χάρη νοι-

ΕΚΕΙ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΟΙ ΆΛΛΟΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ, Ο ΚΟΣΠΕΤΑΣ ΚΑΙ Η ΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΩΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΣΥΜΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ «ΑΓΩΝΑ ΔΡΟΜΟΥ», ΣΗΚΩΣΑΝ ΨΗΛΑ ΤΑ ΜΑΝΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΠΕΣΑΝ ΜΕ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΣΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ. ΑΛΛΩΣΤΕ Η ΑΡΕΤΗ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΛΜΗ, ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΚΟΠΟ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΟΛΥ...